Sanctus · Henricus

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan lehti 1/2025

Kuva: Anneli Oula

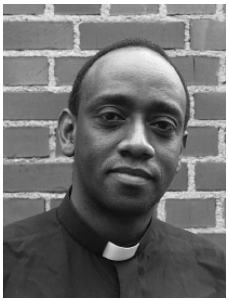

Jumala lahjoittaa itsensä sinulle!

”Tämä laki, jonka minä teille nyt annan, ei ole liian vaikea, ei etäinen eikä salattu. […] Se on aivan teidän lähellänne, teidän suussanne ja sydämessänne, valmiina noudatettavaksi” (5. Moos. 30:11,14).
Tämä laki on Jumalan pyhä Sana, joka on asettunut asumaan sinuun. Siksi et ole enää kuka tahansa, tekemässä mitä tahansa – et itsesi etkä muiden suhteen. Jos Jumala on löytänyt sinussa asuinsijan, se ei johdu siitä, ettei hän tietäisi, minne mennä. Hän on valinnut erityisesti sinut, jotta et olisi yksin, vaan olisit hänen kanssaan ja yhteydessä kaikkiin lähimmäisiisi, joilla jokaisella on myös Jumala sisimmässään. Sinä olet Jumalan ”väylä” tai ”kanava”, jonka kautta toiset voivat päästä osallisiksi siitä onnesta ja elämästä, jonka hän on luvannut kaikille lapsilleen. Tämä Jumalan Sana, joka on meissä, on uskon sanoma, jota me saamme huutaa avuksi, julistaa ja elää todeksi, kuten apostoli Paavali kirjoittaa: ”Mutta kuinka he voivat huutaa avukseen sitä, johon eivät usko? Kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Kuinka he voivat kuulla, ellei kukaan julista? Kuinka kukaan voi julistaa, ellei häntä ole lähetetty?” (Room. 10:14-15).

Nyt elämme kirkkovuodessa paastonaikaa ja valmistaudumme pääsiäisjuhlaan. Jotta voisimme viettää paaston hyvin, meidän tulee päästää irti ja antaa Herran valmistaa meitä. Hän näyttää meille, mistä on hyvä luopua, jotta voisimme olla vapaampia. Hän myös neuvoo, miten varautua kohtaamaan elämän myrskyt. Mutta kaikkein tärkeintä on, että jokainen kulkee eteenpäin omaan tahtiinsa. Parhaaseen paastoon kuuluu henkilökohtainen harkinta ja henkien erottelu: millainen paasto sopii juuri minulle?
”Suostukaa sovintoon Jumalan kanssa” (2. Kor. 5:20).

Raamattu kutsuu meitä erämaahan – hengelliseen paikkaan, jossa Herra puhuu meille välittömästi, ”sydän sydämelle”.
Erämaa on koettelemusten ja luopumisen paikka, mutta myös Jumalan läheisyyden paikka. Tänäkin vuonna paastonajan ytimessä on kolme olennaista asennetta, jotka johdattavat meitä kohti Jumalaa: paasto, rukous ja almujen antaminen.
Nämä kolme hengellistä asennetta yhdessä luovat suotuisan tilan Kristuksen kohtaamiselle – hänen sanassaan, suhteessa Isään, jota Jeesus kutsui omakseen ja meidän Isäksemme, sekä rakastavassa huolenpidossa kaikkein pienimpiä ja köyhimpiä kohtaan.
Näinä epävarmoina aikoina, kun sodat raivoavat ympäri maailmaa, rukoilemme erityisesti rauhan puolesta.

Tämä paastonaika, joka johtaa meitä kohti pääsiäistä, on lahja, jonka myötä Jumalan Sana voi asettua meihin yhä kokonaisvaltaisemmin ja tulla lihaksi meissä.
Pyhä Paavali kannustaa meitä ottamaan vaarin tästä pyhästä pelastuksen ajasta:
”Juuri nyt on oikea hetki, juuri nyt on pelastuksen päivä” (2. Kor. 6:2).

Siunattua paastonaikaa jokaiselle!
isä Jean Claude Kabeza

GOD GIVES HIMSELF TO YOU!

"For this command which I enjoin on you today is not too mysterious and remote for you. [...] No, it is something very near to you, already in your mouths and your hearts; you have only to carry it out" (Deut. 30: 11, 14).
This command is God's Holy Word that has come to live within you. That's why you are no longer just a random someone doing just any old thing – neither for yourself nor for others.
If God has found a home within you, it's not because he didn't know where else to go. He has chosen you with intention, so that you wouldn't be alone, but rather that you would be with him and in communion with your fellow men and women, people in whom God also dwells. As God's "passage" or "route," you allow others to share in the joy and life He promises to all his children. This Word of God dwelling within us is a message of faith, one to which we can cry out for help, proclaim to others, and carry out in our day-to-day lives, as Paul the Apostle writes: "But how can they call on him in whom they have not believed? And how can they believe in him of whom they have not heard? And how can they hear without someone to preach? And how can people preach unless they are sent? (Rom. 10:14–15).

Now we are in the Church Season of Lent and preparing ourselves for the celebration of Easter.
If we want to live Lent well, we must let go and let the Lord prepare us. He shows us what we can discard so that we can have more freedom. He also advises us on how to face the storms of life. But most importantly, everyone must journey forward at their own pace. The best spent Lent involves reflection and personal discernment: What kind of Lent is right for me?
"We implore you on behalf of Christ, be reconciled to God" (2 Cor. 5:20).

The Bible invites us into the desert – a spiritual place, where God speaks directly to us, "heart to heart."
The desert is a place of trial and stripping away, but also a place of intimacy with God. This year, too, the core of Lent contains three essential attitudes that lead us towards God: fasting, prayer and almsgiving. These three spiritual attitudes combined create a favourable space for encountering Christ – in the Scriptures, in his relationship with the one he called his Father and ours, and in the loving care for those considered the least and the poorest.
In these uncertain times with wars raging around the world, we are also praying earnestly for peace.

This Season of Lent leading us to Easter is a gift through which the Word of God can settle in us more fully and become flesh in us.
Saint Paul encourages us to take advantage of this holy season of salvation: "Behold, now is a very acceptable time; behold, now is the day of salvation" (2 Cor. 6:2).

Wishing you all a Blessed Season of Lent!
Father Jean Claude Kabeza

PÄÄSIÄISEN TRIDUUM

Kolme pyhää pääsiäispäivää – kiirastorstain illasta pääsiäissunnuntain iltaan – muodostaa kirkon liturgiassa kirkkovuoden huipentuman ja kirkon uskon olennaisen kiteytyksen. Voitaisiin jopa sanoa, että siinä ei olisi kyse kolmesta päivästä, vaan ainoastaan yhdestä päivästä, jolloin vietetään Herran kärsimisen, kuoleman ja kuolleista ylösnousemisen pelastustapahtumaa.

Kiirastorstain ilta

Jo kiirastorstain illalla eukaristian asettamisen juhlan vietto viittaa Kristuksen seuraavana päivänä tapahtuvaan ristinuhriin. Ehtoollisaineet leipä ja viini – Kristuksen ruumis ja veri – toisistaan erotettuina viittaavat jo ristin kuolemaan. Siitä kertovat myös Kristuksen asetussanat ja se todellisuus, että vietetään viimeistä ateriaa ennen perjantaita, mestauksen päivää. Jeesuksen palvelun ja antaumuksen esimerkin mukaisesti saarnan jälkeen pappi pesee 12 seurakuntalaisen jalat. Passion ajatukseen viittaavat myös urkujen ja kirkonkellojen vaikeneminen gloria-hymnin jälkeen.

Varsinainen merkki Kristuksen kärsimisen muiston aloittamisesta on messun päätteeksi kulkue, jossa pappi kantaa pyhitettyjä ehtoollislieipiä, Kristuksen ruumista, kirkon sivulle sijaitsevaan tabernaakkeliin. Kulkue on vertauskuva Kristuksen ja opetuslasten siirtymisestä Getsemanen puutarhaan, missä Herra rukoilee ja hänet vangitaan. Tavallisesti kirkoissa annetaan uskoville mahdollisuus viipyä ja rukoilla tabernaakkelin edessä ja näin ikään kuin tehdä toisin kuin väsyneet opetuslapset.

Alttari riisutaan kukista, kynttilöistä ja alttariliinasta.

Pitkäperjantai

Tänä päivänä sekä seuraavana päivänä ei vietetä pyhää messua, eikä muitakaan sakramentteja - paitsi parannuksen sakramenttia.

Pitkäperjantain liturgiaa vietetään tavallisesti klo 15, joka vastaa Kristuksen kuoleman yhdeksättä hetkeä. Papit saapuvat tyhjän alttarineteen ja heittäytyvät lattialle, seurakunnan polvistuessa hiljaisuudessa.

Yksinkertaisen palveluksen ensimmäisessä osassa tuodaan esiin Kristuksen kärsimys ja kuolema lukukappaleissa ja erityisesti passiossa. Sen lukee tai laulaa kolme henkilöä, joilla kullakin on oma osuutensa: evankelista, synagoga (ihmisten puheenvuorot) ja Kristus.

Toisessa osassa luetaan tai lauletaan juhlavat esirukoukset, jotka liittyvät kirkon ja maailman moniin kärsimyksiin ja tarpeisiin. Kolmannessa osassa kirkkoon kannetaan vaatteeseen kiedottu krusifiksi. Vaatetta

avatessaan pappi laulaa kolmasti: ”Katso ristinpuuta, jossa riippui maailman pelastus.” Ja kansa vastaa: ”Tulkaa palvokaamme.” Seuraa ristin palvonta, polvistuminen sen edessä ja mahdollisesti ristin suuteleminen. Liturgian päätteeksi jaetaan uskoville ennalta pyhitetyt hostiat, Kristuksen ruumis. Liturgian jälkeen joissakin kirkoissa on tapana asettaa esille kuollutta Kristusta esittävä kuva tai veistos.

Lauantai ja pääsiäisyö

Lauantaiaamuna ja myös perjantaiaamuna Pyhän Henrikin katedraalissa ja varmaan muuallakin lauletaan hetkipalvelus, jonkanimenä on ”tenebrae” (pimeys), joka koostuu päivän lukupalveluksesta ja laudesista. Lauantain palvelus on merkittävä erityisesti siitä syystä, että sen perusajatuksena on uskontunnustuksen lause ”Astui alas tuonelaan”. Kirkkovuotena emme vietä tätä pelastuksen tapahtumaa. Kuitenkin aamupalveluksessa luetaan aina varhaisen kirkon saarna, jossa kerrotaan Kristuksen saapumisesta tuonelaan sekä hänen kohtaamisestaan kaikkien niiden kanssa, jotka odottivat messiasta ja pelastajaa. Erityisen merkittävät ovat Kristuksen sanat Aadamille:
”Tule Aadam, lähtekäämme pois täältä!”
Itäisen kirkon ylösnousemusikonissa esitetään Ylösnoussut Kristus, sekä Aadam ja Eeva.
Pääsiäisyön vigiliassa ja messussa kaikki on uutta! Uusi tuli sytytetään kirkossa tai sen ulkopuolella, uusi pääsiäiskynttilä sytytetään uudesta tulesta. Se on ylösnousseen Kristuksen vertauskuva, joka nyt tuodaan pimeään kirkkoon, kantajan laulaessa ”Lumen Christi, Kristuksen valo!”
Siitä ihmiset voivat nyt ottaa tulen pääsiäiskynttilöihinsä. Pääsiäiskynttilälle lauletaan ylistyslaulu.
Monien lukukappaleiden joukossa on kertomus maailman luomisesta ja Israelin kansan Punaisen meren poikki kulkemisesta. Halleluja-riemuhuuto kaikuu taas kirkossa ja juhlavat urut ja kirkonkellot soivat jälleen.
Keskeisellä sijalla on uuden kasteveden siunaaminen sekä mahdollisesti aikuiskaste. Varhaisen kirkon ajoista lähtien on Kristuksen kuoleman ja hänen ylösnousemuksensa taitekohtaa pidetty erityisen sopivana kastehetkenä. Apostoli Paavali kirjoittaa, että kasteessa meidät haudataan Kristuksen kuolemaan, jotta meillä olisi osuus myös hänen ylösnousemuksestaan. Vaikka kastettavia ei olisikaan, kaikki kuitenkin uudistavat kastelupauksensa ja pirskotetaan kastevedellä sekä vietetään iloiten pyhää eukaristiaa.
Koko pääsiäisyön palvelus kertoo jotakin kristinuskon perustasta: toisaalta kuoleman vääjäämättömyydestä, toisaalta siitä valtavasta sanomasta, että Kristus on voittanut pahuuden, synnin ja kuoleman ylösnousemuksellaan. Hän on jo avannut meille taivaan ovet ikuiseen elämään Jumalan yhteyteen!

Pääsiäissunnuntai

Pääsiäisen vietto jatkuu pääsiäissunnuntaina ja pääsiäisoktaavina, aina toiseen pääsiäissunnuntaihin asti. Koko pääsiäisaika kestää 50 päivää, helluntaijuh-

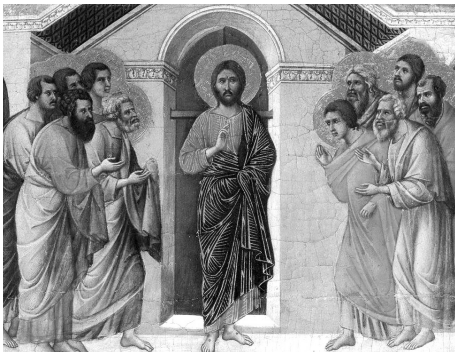

laan saakka. Pääsiäissunnuntaita on aina pidetty niin keskeisenä, että vuoden jokaista sunnuntaita pidetään pääsiäispäivänä. Venäjän kielessä sunnuntain nimenä on ”Kristuksen ylösnousemisen päi menä on ”Kristuksen ylösnousemisen päivä”. Latinaan pohjautuvat kielet puhuvat ”Herran päivästä” (domenica). Meidän kielessämme sanassa ”sunnuntai” (mm. engl. Sunday) elää ajatus auringosta, joka voisi merkitä myös kirkasta, ikuisesti elävää, ylösnoussutta Herraa!

+Teemu Sippo em

HELSINGIN HIIPPAKUNNAN PASTORAALISUUNNITELMA

Seurakuntaneuvoston ajatuksia ja pohdintoja suunnitelman alkupuolelta tiivistettynä

Seurakunnat ovat erilaisia, joten jokainen seurakunta toteuttaa pastoraalisuunnitelmaa omista lähtökohdista ja tarpeista lähtien. Suunnitelmassa korostetaan Vatikaanin toisen kirkolliskokouksen “Kirkko on yksi, olemme Jumalan kanssa kaikki”-ajatusta.

Kasteen kautta saatu uusi elämä Jeesuksessa Kristuksessa ja esimerkkinä toiminen on uskovan velvoite evankelioimiseen. Evankeliointia voi toteuttaa monin eri tavoin yksilöllisesti sekä yhteisöllisesti. Evankeliointikoulutusta järjestetään papeille ja maallikoille. Evankelioinnin on oltava kirkon opetuksen mukaista ja etukäteen tiedetään, mitä maallikkoevankelioija puhuu; uudemmat seuraavat kokeneempia puhujia. Evankeliointi toteutuu yhteisöjen kautta ikäryhmittäin luennoin, keskusteluin ja lasten- ja nuorten leiritoiminnan avulla.

◆Eri ryhmien tutuksi tuleminen esim. esittäytymiset seurakuntasalissa toisivat ymmärrystä eri spiritualiteetteja kohtaan (neokatekumenaalinen tie, Opus Dei, fransiskaanit, dominikaanit...).

◆Digitaalinen läsnäolo tulee kasvamaan viestinnässä ja se tavoittaa myös kaukana kirkoista asuvat uskovat. Johdantokurssi on nyt verkossa.

◆Tammikuussa järjestetty Lux Helsinki - valotapahtuma toi Kaivopuistoon ja kirkkoon paljon ihmisiä – mahdollisuus evankelioimiseen.

◆Vapaaehtoisten kannustaminen osallistumaan seurakunnan toimintaan tulisi olla jatkuvaa sekä läsnä olevasti että digitaalisesti. Johdantokurssilla kerrotaan vapaaehtoisten toimintamuodoista jo etukäteen ennen kirkkoon ottoa. On jokaisen velvollisuus ottaa uudet seurakuntalaiset ystävällisesti vastaan ja tehdä evankelioimistyötä mm. vastaamalla kysymyksiin kirkosta, tavoista jne.

◆Perheiden vointi heijastuu lapsiin ja nuoriin. Monet lapset ja nuoret tarvitsevat tukea koulutehtävissä, ehkäpä seurakunnan eläkkeellä olevat opettajat voisivat auttaa. Helsingin kaupungilla on hanke yhteistyössä kirkon kanssa perheiden hyvinvoinnin edistämiseksi.

◆Lasten ja nuorten tarpeisiin vastaaminen on ajankohtaista. Miten toimintaa voitaisiin kehittää? Kirkon esittely koululaisryhmille on osa eri kirkkokuntien uskonnonopetusta. Esim. 8–9 -luokkalaisilta etukäteen saadut heitä kiinnostavat kysymykset auttavat osaltaan kertomaan katolisesta kirkosta ja uskosta: messu, rippi, ristintien hartaus, abortti jne.

◆Seniorit kokoontuvat kerran kuussa messuun ja yhteiselle aterialle/kahville. Osallistujia on parikymmentä ja tilaisuus

koetaan tärkeäksi yhteisölliseksi tapahtumaksi. Monet vanhukset ovat kuitenkin liikuntarajoitteisia eivätkä pääse omin voimin liikkumaan. Papit ovat valmiudessa viemään heille ehtoollisen kotiin.

◆Diakonikoulutus on aloitettu.

◆Alttaripalvelijoita tarvitaan lisää suomenkieliseen päämessuun. Myös kuorolaisia, lukijoita ja muita vapaaehtoisia tarvitaan lisää.

Marja Torsti

Totuus voi kuultaa sanojen takaa

–”Kun ääretön Jumala yritetään ihmisten sanoilla määritellä, niin totuus voi vain kuultaa sanojen takaa.”

Tällaista kuultiin tiistaina 11. helmikuuta 2025 Henrikin katedraalissa.

Kirkkosalimme näytti oudolta, vierainamme oli noin 70 ortodoksipappia erikoisine päähineineen. Joukossa oli parisen kymmentä omia pappejamme, lisäksi tarkkailijoina joitakin maallikoita. Mitä oli meneillään? Oli ortodoksisen ja roomalaiskatolisen papiston yhteiset opintopäivät Helsingissä 10.–11.2025. Maanantaina aloitettiin Uspenskin katedraalissa ja tiistaina jatkettiin Henrikissä

Teologian tohtori Oskari Juurikkala, joka oli tullut Roomasta, puhui aiheenaan ”Nikea, traditio ja opin kehitys: kirkon ja teologian suhteesta eilen ja tänään”.

Seuraavaksi puhui vieraamme professori sä Serafim Seppälä aiheenaan ”Miten puhua Kristuksesta? Efraim Syyrialaisen niikealainen teologia”.

L.L.

Ei rautalankamallia mutta palikoita.

Isä Serafim näytti kalvolla kuvaparin. Toisessa oli selviä palikoita ja niistä tehty rakennelma. Toisessa kuvassa palikat olivat osin levinneet tai sulaneet. Viesti oli: Kun ääretön Jumala yritetään ihmisten sanoilla määritellä, niin totuus voi vain kuultaa sanojen takaa. Vaikka iloitsemme siitä, että Nikea 325 määritteli uskomme, niin kaikissa kielissä se ei ole selvää tai helppoa.

Professori Seppälä Joensuun yliopistosta osaa idän kieliä, mm. vanhaa kreikkaa, arameaa, hepreaa, syyriaa ja jopa armeniaa. Hän otti esimerkin. On paha kääntää ”Isä ja Poika ovat samaa olemusta”, jos kielessä ei ole sellaista sanaa kuin ”olemus”. Määritelmien sanapalikoiden on annettava sulaa ja totuutta yritettävä tavoitella sanojen takaa ja runojen kielellä.

Miten puhua Kristuksesta?

Isäsi on taivaassa, äitisi maan päällä,
kuka kykenee Sinusta kertomaan?
Jos Joku etsii Sinun salaista luontoasi,
katso, se on taivaassa,
Jumaluuden suuressa kohdussa.
Jos Joku etsii avointa ruumistasi,
katso, se lepää Marian pienessä sylissä.
Ja vilkuilee.

Seppälä on kirjoittanut paljon kirjoja ja kääntänyt mm. Efraim Syyrialaisen runoutta. Millaista on Efraim Syyrialaisen nikealainen teologia?

Maria kantaa häntä vauvana,
pappi kantaa häntä uhrina,
risti kantaa häntä surmattuna,
taivas kantaa häntä Jumalana.

Runolla voi antaa aavistuksen.

Seppälän sanoin: –”Merkityskenttä on ääretön, koska merkitys ei ole tekstissä vaan tekstin läpi avautuvassa hengellisessä

ulottuvuudessa.”

Efraim Syyrialaisen Paratiisihymni 5 sanoo näin:

Silmä ja mieli kulkivat rivejä pitkin
yhdessä astuen paratiisin tarinaan.

Serafim Seppälä kiteyttää, että Jumala on kauneus ja Hänestä voi tavoittaa aavistuksen juuri runon kielellä.

–”Kirjoitukset eivät siis ole päämäärä vaan silta, jota pitkin kuljetaan hengelliseen maailmaan.”

Lemmikki Louhimies

Toivo täytti sydämemme

Tämä ajatus tuli mieleeni, kun muistelen lauantaina 1.2.2025 Henrikin seurakunnassa vietettyä Jumalalle vihittyjen tapaamista. Kutsukirjeessä yhdyshenkilömme, sisar Renata ja veli Marie-Augustin, kirjoittivat näin: ”Suomessa ei ole enää paljon Jumalalle vihittyjä ja sen takia olisi ensiarvoisen tärkeää, että voisimme viettää tätä päivää yhdessä.” Ja näin tapahtui. Se oli toivoa ja voimaa antava päivä.

Tällaiseen päivään kuuluvat yhteiset rukoushetket, messu, jonka aikana uudistamme yhdessä luostarilupauksemme ilmaistaksemme näin valmiutemme jatkaa luottavaisin mielin Jumalalle antamaamme sitoutumista, jokainen oman sääntökuntansa karisman mukaisesti.
Meitä oli parisenkymmentä osallistujaa; kaikki hiippakuntamme sisar- ja veljeskunnat olivat edustettuina, samoin vihittyjen neitsyiden sääty. Emerituspiispa oli kansamme koko päivän; piispa Raimo oli pyhiinvaelluksella Roomassa.

Tulimme hengellisesti ravituiksi, sillä saimme kuulla pari mielenkiintoista esitelmää. Aamupäivällä veli Marie-Augustin OP avasi meille riemuvuoden teemaa: ”Millainen on pyhiinvaeltajan toivo.” Hän korosti erityisesti sitä, että

toivoa ravitaan olemalla liikkeellä, ihmissuhteilla, ihmisten kohtaamisilla. Hän painotti myös, että kristillinen toivo on päätös, ei tunne: ”Haluan toivoa”. Jokaisen toivon pyhiinvaeltajan on ehkä aika ajoin hyvä miettiä, onko hiippakunnassa, seurakunnassa, yhteisössä toivon ilmapiiri ja miten niissä voisimme kukin omalla panoksellamme edistää ykseyttä.

Iltapäivällä me lähdimme liikkeelle – yhteiselle pienelle vaellukselle – emme tosin jalkaisin vaan pikkuautoilla, Kauniaisiin Redemptoris Mater-pappisseminaariin, joka useimmille oli uusi tuttavuus sekä paikkana että myös nuorten seminaristien tapaamisella. Kahvihetken aikana saimme kuulla seminaarissa opiskelevien nimet ja lähtömaat, mutta sitten nopeasti olikin aika kokoontua kirjastoon kuuntelemaan isä Marco Pasinaton esitelmää aiheesta: ”Jumalan sana toivon ja voiman lähteenä”. Mikä onkaan suhteeni Jumalan voimalliseen sanaan, jonka avulla voin käydä dialogia Jumalan kanssa? Jumalan sana kantaa lupauksen. Hän on sanassaan luvannut olla kanssamme maailman loppuun asti, sekä ajallisesti että kaikkialla, maailman joka kolkassa. Jumalan sana voimistaa meitä missiossamme.

Ja sitten kiireesti takaisin Henrikin kirkkoon, missä adoraation, vesperien ja eukaristian aikana laskeutuivat päivän aikana koetut hetket, kuulemamme toivon rohkaisevat sanat sydämiimme, ja luulenpa, että meistä useampien sydämissä nousi rakkauden ja kiitoksen sanat Jumalalle.

Totta on, että meitä sääntökuntalaisia, sisaria ja veljiä on vähän hiippakunnassamme, mutta kuulen vieläkin yhden veljen rohkaisevat ja luottamusta antavat sanat: ”Me olemme vielä täällä.” Jumala on kaitselmuksessaan kutsunut meidät elämään täällä Suomessa, rukoilemaan ja toimimaan pienen paikalliskirkkomme ja tämän maan puolesta. Kiitämme kaikkia, jotka mahdollistivat meille tämän päivän, joka sisälsi paljon ykseyttä rakentavia siemeniä.

Teitä tervehtien kaikkien Jumalalle vihittyjen veljien ja sisarten puolesta
Jeesuksen pikkusisar Leila

Lukijoilta

Miten paavi Johannes Paavali II saatiin vierailemaan Suomessa kesällä 1989.

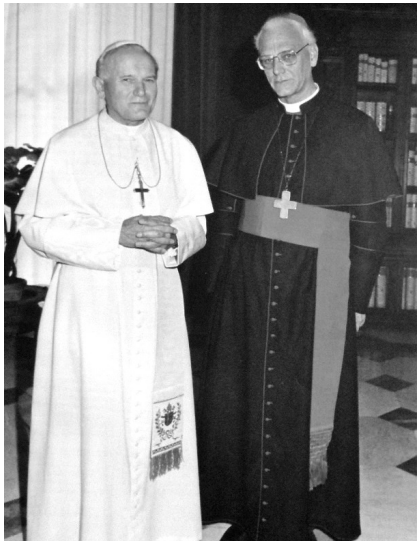

Piispa Paul Verschurenin kuolemasta oli keskiviikkona 19.2.2025 kulunut 25 vuotta. Haluaisin sydämellisesti kiittää emerituspiispa Teemu Sippoa ja kirkkoherraa isä Jean Claudea siitä, että piispa Paulin muistoa kunnioitettiin sielunmessulla katedraalissa.

Tilaisuutta varten oli monistettu Sanctuksessa joskus aikaisemmin julkaistu juttu Paul Verschurenin elämäntyöstä. Siinä mainitaan paavi Johannes Paavali II:n vierailu, joka oli Verschurenin piispankauden kohokohta. Jutun näkemys siitä, miten paavi saatiin vierailemaan Suomessa vuonna 1989, ei mielestäni vastaa todellisuutta. Haluaisin sen vuoksi kertoa, kuka keksi ajatuksen kutsua paavi Suomeen ja muihin Pohjoismaihin. Olin nimittäin läsnä siinä tilaisuudessa, jossa ajatus esitettiin ensimmäisen kerran.

Pohjoismaissa järjestettiin 1980-luvulta alkaen joka toinen vuosi NORDKAT-kokous, joka oli katolisten maallikkojen keskustelufoorumi. Ensimmäinen kokous pidettiin hiippakuntakeskus Stella Mariksessa Lohjan Hiidenvedellä muistaakseni vuonna 1984. Kokouksen alussa jakauduttiin ryhmiin, jossa maat olivat tasapuolisesti edustettuina. Niissä keskusteltiin siitä, miten maallikot voisivat edistää kirkon elämää Pohjoismaissa. Ajatukset purettiin yhteisessä istunnossa, johon piispa Paul Verschuren osallistui kuuntelijana. Yhdessä ryhmässä esitettiin ajatus paavin kutsumisesta vierailemaan Pohjoismaissa. Se oli niin yllättävä ja utopistinen idea, että puhkesimme kaikki nauruun. Piispa Paul tarjoutui mielellään viemään aloitteen Pohjoismaiden piispankonferenssin pohdittavaksi, koska hän oli sen puheenjohtaja. Äänestimme vielä siitä, toivoimmeko paavin vierailevan kaikissa Pohjoismaissa, vaiko vain Ruotsissa, joka silloin oli Pohjolan katolisin maa.

Aloitteen paavin saamiseksi vierailemaan Suomessa ja muissakin Pohjoismaissa teki siis joku ruohonjuuritason katolinen maallikko! Piispa Paulin tehtäväksi jäi sen toteuttaminen. Vatikaanissa Pohjoismaiden piispainkonferenssin kutsuun suhtauduttiin suopeasti. Kerrottiin samalla, että kyseisen pastoraalimatkan toteutuminen ei voisi tapahtua lähivuosina, koska paavilla oli jo kutsuja Koreaan.

Kristitty voi toteuttaa kasteessa saamansa lahjan monella tavalla. Eräs on aloitteiden tekeminen seurakunnan tai hiippakunnan hyväksi. Kirkko tarvitsee jäsentensä aloitteellisuutta voidakseen täyttää tehtävänsä parhaalla mahdollisella tavalla.

Heidi Tuorila-Kahanpää

Näyttely jatkuu sarjalla

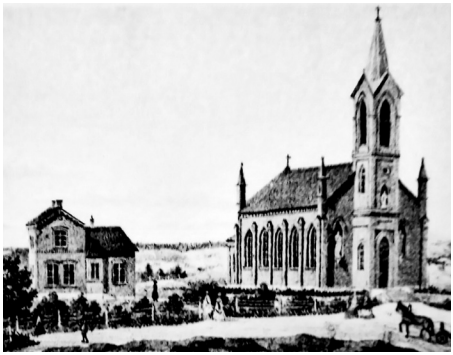

Vanhin kuva Pyhän Henrikin kirkosta 1866

Pyhän Henrikin kirkko 1900-luvun alussa

PYHÄN HENRIKIN KATEDRAALIN historiasta oli näyttely pappilassamme 17.– 20. tammikuuta 2025. Sen kuraattori oli Diana Kaley, jolla oli apunaan katedraalin historiallinen työryhmä: Annu-Riitta Lindroos, Ilpo Koukku ja Markku Koponen. Helsingin kaupungin museotoimi auttoi valtavasti, mistä heille ja koko tekijäporukalle mitä kohteliaimmat kiitokset.

Nyt näyttely jatkuu siten, että Markku Koponen on luvannut kirjoittaa sarjan artikkeleja aina jostain yksittäisestä historiallisesti kiinnostavasta esineestä.

Fides-lehdessä oli juttu, mutta siinä oli kovin vähän kuvia. Näissä kuvissa on vähän esimakua siitä, mitä on tulossa.

Lemmikki Louhimies

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan viikko-ohjelma

AAMUMESSU	tiistai, torstai	**07.30**
ILTAMESSU	maanantai, keskiviikko, perjantai, lauantai	**18.00**
RUUSUKKO	maanantai, keskiviikko	**17.30**
RISTINTIEN HARTAUS	perjantai	**17.30**
VESPER	lauantai	**17.40**

HUOM! Adoraatio on paastonaikana perjantaisin iltamessun jälkeen ja kuukauden ensimmäisenä perjantaina (4.4., 2.5.), iltamessun jälkeen klo 21.00 asti

RIPPITILAISUUS

Lauantaisin 17.30 –17.55 ennen messua, klo 17.30 ennen arki-iltojen messuja ja ennen sunnuntain messuja sekä sopimuksen mukaan. Papit ja kielet löytyvät sivulta: Yhteystiedot – Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta (henrik.katolinen.fi)

HUOM!

Ajantasaiset tiedot messuista ja muista tapahtumista löytyvät seurakunnan tapahtumakalenterista (https://henrik.katolinen.fi)

HUOM! OHJELMAAN VOI TULLA MUUTOKSIA!

Seurakunnan henkilöuutisia ajalta 16.12.2024 – 13.3.2025

KASTETTUJA **11**

ENSIKOMMUUNION SAANEITA **2**

VAHVISTUKSEN SAKRAMENTIN SAANEITA **2**

KIRKKOONOTETTUJA **2**

HERRASSA POISNUKKUNEITA **4**

KATEDRAALIN PYHÄN VIIKON OHJELMA/ PROGRAM FOR HOLY WEEK

TIISTAI / TUESDAY 15.4.2025

18.00 Krismamessu / Chrism Mass

KIIRASTORSTAI / HOLY THURSDAY 17.4.2025

16.00 Evening Mass of the Lord's Supper in English
18.00 Iltamessu eukaristian asettamisen muistoksi / Evening Mass of the Lord's Supper
20.00 Hiljainen palvonta sakramenttikappelissa / Adoration in the chapel of the Blessed Sacrament

PITKÄPERJANTAI / GOOD FRIDAY 18.4.2025

09.00 Tenebrae: pitkäperjantain hetkipalvelus / Liturgy of the Hours of Good Friday
11.00 Ristintien hartaus / Way of the Cross
12.00 Juhlallinen jumalanpalvelus Herran kärsimisen muistoksi englanniksi /Celebration of the Lord's Passion in English
14.00 Ristintien hartaus / Way of the Cross
14.00-14.45 Mahdollisuus ripittäytymiseen / Confession
15.00 Juhlallinen jumalanpalvelus Herran kärsimisen muistoksi /Celebration of the Lord's Passion
15.00 Juhlallinen jumalanpalvelus Herran kärsimisen muistoksi Tikkurilassa (ev.lut. kirkossa)/ Celebration of the Lord's Passion in Tikkurila

PYHÄ LAUANTAI / HOLY SATURDAY 19.4.2025

09.00 Tenebrae: pyhän lauantain hetkipalvelus / Liturgy of the Hours
12.00 Ruuan siunaaminen puolaksi / Blessing of food in Polish
21.00-21.45 Mahdollisuus ripittäytymiseen / Confession
22.00 Pääsiäisyön vigilia ja juhlallinen messu / Easter Vigil and Holy Mass

PÄÄSIÄISSUNNUNTAI / EASTER SUNDAY 20.4.2025

08.00 Pyhä messu englanniksi / Holy Mass in English
09.30 Pyhä messu englanniksi / Holy Mass in English
11.00 Päämessu / High Mass
10.00 Messu Tikkurilassa / Mass in Tikkurilassa
12.30 Messu ruotsiksi/ Mass in Swedish
14.00 Messu ukrainaksi/ Ukrainan Mass
13.00 Messu Keravalla/ Mass in Kerava
15.00 Messu Porvoossa/ Mass in Porvoo
15.30 Messu burmaksi/ Burmese Mass
18.00 Iltamessu / Evening Mass

MAANANTAI / MONDAY 21.4.2025

09.30 Pyhä messu englanniksi / Holy Mass in English
11.00 Päämessu / High Mass

TAPAHTUMIA ◆ UUTISIA ◆ TAPAHTUMIA ◆ UUTISIA

PYHÄN HENRIKIN JA PYHÄN MARIAN SEURAKUNTIEN NAISTENPIIRI

Kaikille naisille avoin naistenpiiri kokoontuu Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan seurakuntasalissa keskiviikkoisin iltamessun jälkeen klo 18.30–20.00. Ohjelmassa on alustus ja keskustelua yhdessä kahvia juoden.

9.4. Naisten ristintie iltamessun jälkeen kirkossa, sr Barbara

14.5. Marian ja Elisabetin kohtaaminen, Eeva Vitikka-Annala

Lämpimästi tervetuloa mukaan!
Lisätietoja Maria Ailio p. 040 7358211

SENIORIT

kokoontuvat entiseen tapaan aina kuukauden 3. tiistaina klo 12.00 Henrikin katedraaliin messuun ja sen jälkeen seurakuntasaliin yhteiseen seurusteluun.

Päivät ovat: **15.4., 20.5.**

Tervetuloa mukaan!

RAAMATTUPIIRI

Emerituspiispa Teemu Sipon johtama raamattupiiri kokoontuu klo 18.30 seurakuntasalissa seuraavina päivinä:

31.3., 14.4., 5.5., 19.5., 26.5.

Lämpimästi tervetuloa

ENSIKOMMUUNIO-OPETUS

lauantaisin klo 10.00–13.15.
Opetuskerrat (Pyhän Henrikin seurakuntasalin alapuolella lastentarhan tiloissa, Puistokatu 1 A):

26.4.2025

TAPANILASSA (Veljestentie 6)
lauantaisin klo 10.00–12.45

5.4.2025

VAHVISTUSKURSSI

lauantaisin klo 10.45–13. Opetus tapahtuu Pyhän Henrikin seurakuntasalissa.

Opetuspäivät ovat:

5.4.2025

3.5.2025

23.8.2025

Yhteyshenkilö: sisar Eugenia
puh. 050 574 7251, ursuliinit@elisanet.fi

Posti Green

Jos vastaanottajaa ei tavoiteta,
lehti pyydetään palauttamaan
osoitteella:
SANCTUS HENRICUS,
PYHÄN HENRIKIN AUKIO 1
00140 HELSINKI

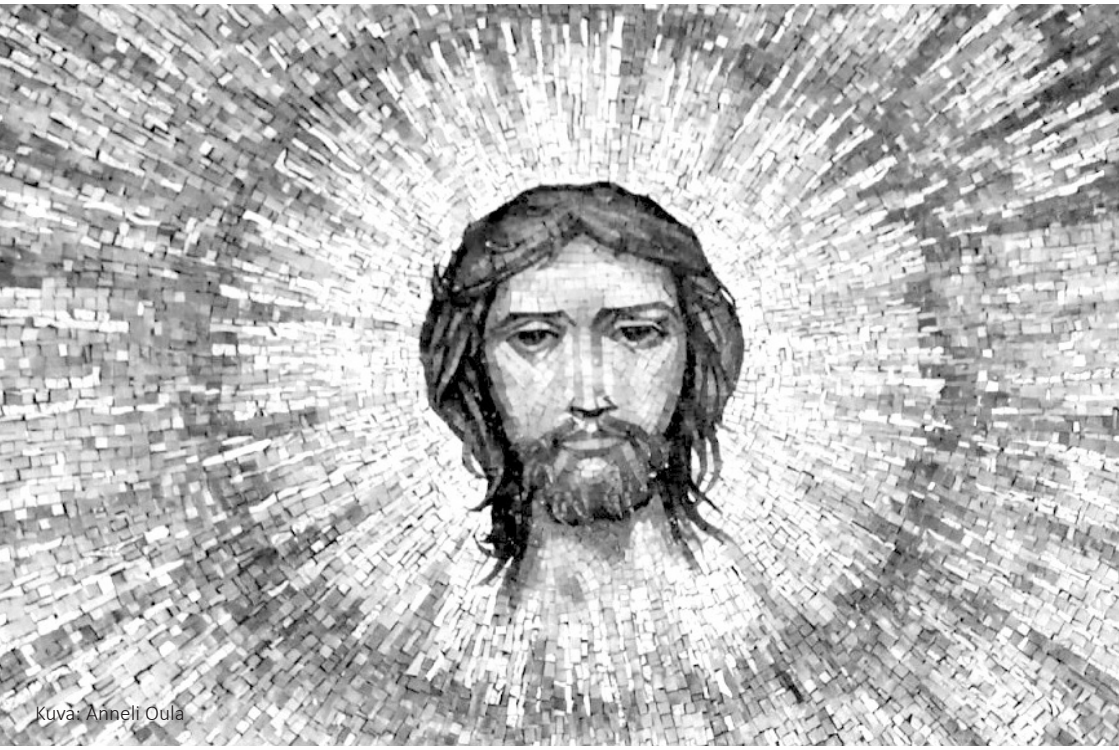

Kuva: Anneli Oula

”Minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.” Matt. 28:20

Valoisaa ja armorikasta pääsiäistä!

SANCTUS HENRICUKSEN TOIMITUS: Päätoimittaja isä Jean Claude Kabeza. Toimituksessa lisäksi: Heikki Aronpää, Anneli Oula, Alpo Penttinen, Lemmikki Louhimies, Joona Korteniemi ja sr Renata Glucha.
Seuraavaan lehteen tarkoitettu aineisto pyydetään lähettämään SH:n toimitukselle.
Toimituksen osoite: Sanctus Henricus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki, puh. 09 637 853.
Lehti on luettavissa myös osoitteessa *www.henrik.katolinen.fi.*